

Sygn. akt II CSK 123/13

POSTANOWIENIE

Dnia 8 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa D. P.
przeciwko P. [...] Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. Centrum [...] w Ł.
o odszkodowanie, zadośćuczynienie i rentę ,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 listopada 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 31 października 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

2) nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynęła skarga kasacyjna powoda D. P. od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 31 października 2012 r. Skarżący we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania powoływał się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego oraz na oczywistą zasadność złożonej skargi.

Istotne zagadnienie prawne skarżący łączy z uwzględnieniem diet z tytułu podróży służbowych kierowców w stosunku dla ustalenia wysokości utraconych zarobków będących podstawą orzekania o rencie w związku z ograniczeniem lub utratą zdolności do pracy zarobkowej, przewidzianej w art. 444 § 2 k.c.

Wobec braku poglądów judykatury i doktryny w tej kwestii po przemianach ustrojowych w roku 1989 i wprowadzeniu wymienialności polskich złotych, w ocenie skarżącego wymaga rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy: czy w świetle art. 444 § 2 k.c. w zw. z art. 77⁵ k.p. oraz art. 2 pkt 7 i art. 21a ustawy o czasie pracy kierowców, składnikiem utraconego przez kierowcę dochodu z pracy, związanego z utratą lub ograniczeniem zdolności do wykonywania pracy zarobkowej są diety, a zwłaszcza diety w walucie obcej, wypłacane mu przez pracodawcę w związku z odbywaniem podróży służbowych oraz czy przepisy prawa, zwłaszcza przepisy Kodeksu pracy i ustawy o czasie pracy kierowców nakładają na kierowcę obowiązek wykorzystywania diet wyłącznie na pokrycie kosztów podróży służbowej i tym samym, czy w obecnej sytuacji społeczno – gospodarczej wysokość otrzymywanych diet może mieć wpływ na wysokość orzekanej w oparciu o art. 444 § 2 k.c. renty z tytułu utraconych zarobków.

Skarżący wskazywał też, że złożona przez niego skarga jest oczywiście zasadna ze względu na obniżenie przez Sąd Apelacyjny świadczeń należnych powodowi z rażącym naruszeniem art. 362 k.c. pomimo ustalenia, że powód nie miał możliwości uniknięcia wypadku i jego skutków.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub

wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W orzecznictwie podkreśla się stanowczo, że istotne zagadnienie prawne, by stanowić podstawę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, musi mieć znaczenie nie tylko dla rozpoznawania innych podobnych spraw, ale jego rozstrzygnięcie musi być również przydatne dla rozstrzygnięcia sprawy, w której złożono skargę kasacyjną (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2013 r., II CSK 479/12, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 września 2012 r., II CSK 180/12, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2012 r., IV CSK 140/12, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2012 r., II UK 230/11, niepubl.). Przedstawione przez skarżącego zagadnienie prawne pozostaje bez znaczenia dla rozpoznania skargi kasacyjnej, bowiem Sąd Apelacyjny w [...] w zaskarżonym wyroku zaliczył diety z tytułu podróży służbowych do utraconego dochodu, dodając, że powód nie wykazał żadnymi środkami dowodowymi w trakcie postępowania, iż mógłby zaoszczędzić więcej niż 50% otrzymanej diety, co było zgodne z argumentacją pozwanego zaprezentowaną w apelacji.

Odnosząc się do podnoszonej przez skarżącego oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, trzeba wskazać, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że aby nadać skardze kasacyjnej przymiot oczywiście uzasadnionej, skarżący musi wykazać za pomocą argumentacji prawnej, że uchybienie sądu odwoławczego jakiego ten sąd dopuścił się przy wydawaniu zaskarżonego orzeczenia jest rażące i oczywiste, a nadto widoczne już na pierwszy rzut oka dla przeciętnego prawnika, bez szczegółowego wgłębiania się w argumentację jurydyczną (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 2008r., sygn. akt III CSK 110/08, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 czerwca 2010r., sygn. akt IV CSK 148/10, niepubl.).

Tych wymagań nie spełnia uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Trzeba też zważyć, że ustalenie samego przyczynienia poszkodowanego jak i jego wysokość zależy od konkretnych okoliczności faktycznych sprawy, przy czym w przedmiotowej sprawie wpływ na uznanie

nieznacznego tylko przyczynienia miała wyższa niż dopuszczalna szybkość powoda poruszającego się w chwili wypadku motorem.

Sąd Najwyższy nie dostrzegł z urzędu uchybień przemawiających za nieważnością postępowania.

Mając wszystko powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. *a contrario*, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia. Odstępując od obciążania powoda kosztami postępowania kasacyjnego na podstawie art. 398²¹ w zw. z art. 391 § 1, 102 k.p.c. Sąd Najwyższy uwzględnił charakter sprawy oraz sytuację osobistą i majątkową powoda.

aw

db